

JEDNA Z NAJLEPŠÍCH KNÍH ROKU 2025 PODĽA AMAZONU

5 typov bohatstva

BESTSELLER
NEW YORK TIMES
a USA TODAY

AKO SI VYTVORIŤ ŽIVOT
PODĽA SVOJICH PREDSTÁV

Sahil Bloom

SAHIL BLOOM

5 typov bohatstva

AKO SI VYTVORIŤ ŽIVOT
PODĽA SVOJICH PREDSTÁV

eastone BOOKS

The 5 Types Of Wealth

Copyright © 2025 by SBloom Advisory Inc.

Slovak edition © 2025 by Eastone Group, a.s.

All rights reserved.

Z anglického originálu Sahil Bloom – The 5 Types Of Wealth,
vydaného vydavateľstvom Penguin Random House LLC.,
preložila Martina Cabadová.

V roku 2025 vydalo vydavateľstvo Eastone Books, Bratislava.

www.eastonebooks.com

Translation © 2025 Mgr. Martina Cabadová

Redakčné úpravy: Mgr. Alica Činčárová

Layout: Studio Eastone

Tlač: Finidr, s. r. o.

Všetky práva vyhradené.

Okrem použitia ukážok pre účely recenzie a kritiky žiadna časť tejto knihy nesmie byť reprodukováná ani šírená v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek prostriedkami bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN: 978-80-8109-789-8

Pre moju manželku Elizabeth a môjho syna Romana.

Ked' mám vás dvoch po svojom boku,
vždy sa cítim ako najbohatší človek na svete.

OBSAH

Prológ: Cesta života	XI

Plánovanie vysnívaného života

1. Tisíc rokov múdrosti: Čo by ste poradili svojmu mladšiemu ja?	3
2. Päť druhov bohatstva	8
3. Skóre bohatstva	16
4. Životná britva: Zem musí zostať v okne	20
5. Váš skutočný sever: Vystúpte na správnu horu	29

Časové bohatstvo

6. Veľká otázka: Koľko chvíľ s vašimi najbližšími vám ešte zostáva?	43
7. Krátka história času	50
8. Tri piliere časového bohatstva	60
9. Rady a usmernenia k časovému bohatstvu: Systémy na dosiahnutie úspechu	69
10. Zhrnutie: časové bohatstvo	105

Spoločenské bohatstvo

11. Veľká otázka: Kto bude sedieť v prednom rade na vašom pohrebe?	109
12. Jedinečný spoločenský druh	113
13. Dni sú dlhé, ale roky krátke: Rodičia, deti a stratený čas	122
14. Tri piliere spoločenského bohatstva	126
15. Rady a usmernenia k spoločenskému bohatstvu: Systémy na dosiahnutie úspechu	138
16. Zhrnutie: spoločenské bohatstvo	173

Duševné bohatstvo

17. Veľká otázka: Čo by vám dnes povedalo vaše desaťročné ja?	179
18. Príbeh starý ako ľudstvo samo	185
19. Tri piliere duševného bohatstva	191
20. Rady a usmernenia k duševnému bohatstvu: Systémy na dosiahnutie úspechu	202
21. Zhrnutie: duševné bohatstvo	227

Telesné bohatstvo

22. Veľká otázka: Budete tancovať na oslave svojich osemdesiatych narodenín?	231
23. Príbeh nášho menšieho sveta	238
24. Tri piliere telesného bohatstva	245
25. Rady a usmernenia k telesnému bohatstvu	258
26. Zhrnutie: telesné bohatstvo	276

Finančné bohatstvo

27. Zásadná otázka: Koľko je podľa vás dost?	281
28. Finančný zábavný park	287
29. Tri piliere finančného bohatstva	295
30. Rady a usmernenia k finančnému bohatstvu: Systémy na dosiahnutie úspechu	305
31. Zhrnutie: finančné bohatstvo	330
 Záver: Skúsiť svoje šťastie	 333
Podakovanie	337
O autorovi	341

PROLÓG

Cesta života

„KÝM TVOJI RODIČIA ZOMRÚ, uvidíš ich ešte pätnásťkrát.“

V tejto knihe si prečítate príbeh o tom, ako mi tieto prosté slová zmenili život a ako môžu zmeniť ten váš.

V jeden teplý kalifornský večer v máji 2021 som šiel na pohárik so starým priateľom. Keď sme sa usadili pri stole, opýtal sa ma, ako sa mám. Najprv som len sucho odvetil, ako to býva zvykom: „Dobre. Som zaneprázdnený!“ Povedal som to s neúmyselným ironickým podtónom, typickým pre túto modernú dobu, v ktorej akoby bolo poctou byť *zaneprázdnený* – ako keby mal byť človek hrdý na to, že zažíva *väčší stres*. Keď som mu položil rovnakú otázku, nesnažil sa mi dokázať, že on toho má ešte viac, ako to už ľudia robievajú. Povedal, že „si robí čas na dôležité veci“, pretože mu vlni ochorel otec. Táto nečakaná zraniteľnosť za jeho slovami zmenila charakter nášho rozhovoru. Už to nebola typická konverzácia ľudí, ktorí sa stretli po dlhšom čase. Vďaka jeho slovám nadobudla nový rozmer, ktorý som bez odporu prijal. Podotkol som, že život v Kalifornii mi začína do duše vnášať nepokoj, keďže som tak ďaleko od svojich starnúcich rodičov žijúcich na východnom pobreží.

Tieto nezvyčajne úprimné emócie vyústili do rozhovoru, ktorý zmenil priebeh môjho nasledujúceho života:

PRIATEL: Ako často sa stretávaš s rodičmi?

JA: Teraz asi tak raz za rok.

PRIATEL: A koľko majú rokov?

JA: Šesťdesiatpäť.

PRIATEL: Takže kým tvoji rodičia zomrú, uvidíš ich ešte pätnásťkrát.

Akoby ma obľiali studenou vodou.

Musel som sa zhlboka nadýchnuť, aby som inštinktívne nezareagoval nanevane. Bol to starý priateľ, ktorého moji rodičia dobre poznali. Nechcel byť necitlivý – bola to len... matematika. Priemerná dĺžka života je približne osemdesiat rokov. Moji rodičia mali šesťdesiatpäť a stretávali sme sa raz ročne. Matematicky to znamenalo, že kým odídu, uvidím ich ešte pätnásťkrát.

Tieto počty ma zlomili. *Život mi zmenila* práve matematika.

NESPRÁVNY ZÁPAS

Moje narodenie bolo výsledkom nepravdepodobného stretu dvoch svetov – odmietanie spoločenských obyčají mám teda v DNA. Moja matka Lakshmi Reddy, ktorá sa narodila a vyrastala v indickom meste Bangalúr, nastúpila v roku 1978 s jednosmernou letenkou na lietadlo a vybrala sa študovať na Mount Holyoke College v South Hadley v štáte Massachusetts. Jej rodičia sa pochopiteľne obávali, že sa domov už nevráti. Známi im totiž povedali, že sa určite zoznámi s nejakým Američanom, zamilujú sa do seba a vybudujú si život v tej ďalekej krajine. Mali pravdu.

Môj otec sa narodil a vyrastal v židovskej rodine v newyorskom Bronxe. Jeho panovačný otec mu dopredu nalinajkoval život. Mal sa oženiť so židovkou, usadiť sa a nájsť si stabilnú prácu v akademickej obci. Našťastie pre mňa to osud (ak v niečo také veríte) zariadil inak.

V jednom zlomovom okamihu, ktorý by bol vhodným námetom na film, sa im v roku 1980 skrížili cesty v knižnici Princetonskej univerzity, kde moja matka pracovala, aby mala z čoho financovať svoje magisterské štúdium. Otec v tom čase dokončoval svoju dizertačnú prácu. Keďže jej rodičia so svojimi obavami boli vzdialení 15 000 kilometrov, nabrala odvalu a pozvala ho na rande. Môj otec, ktorý nikdy neokolkoval, jej na zmrzline povedal: „Moja rodina nás nikdy neprijme.“ Matku tak vykoľajilo, že použil slovo *nás*, že si význam jeho slov vôbec neuvedomila.

Bohužiaľ, mal pravdu. Otcova rodina z rôznych dôvodov, ktoré sa dnes zdajú byť nepochopiteľné, ich rodiaci sa vzťah neprijala. Dospelo to až do takého bodu, že bol napokon nútený vybrať si medzi rodinou a mojou matkou. S otcovými rodičmi som sa nikdy nestretol a ani on ich už nikdy viac

nevidel, ale odkaz jeho rozhodnutia – uprednostniť skutočnú lásku pred všetkým ostatným – pripravil pôdu pre svet, do ktorého som sa narodil.

Moje detstvo a raná dospelosť sa niesli v duchu neotrasiteľného monotónneho úsilia o dosiahnutie učebnicovej definície *úspechu*. V škole sa mi darilo, aj keď moja vnímavá matka indického pôvodu si to možno nemyslela. Ešte aj dnes sa ma pýta: „Prečo neskúsiš medicínu?“ Ja som však bol myslou vždy na baseballovom ihrisku. Vďaka prirodzeným schopnostiam a neskutočnému množstvu tvrdej práce som získal štipendium na Standfordovej univerzite ako nadhadzovač. Nikdy nezabudnem na výraz v jej tvári, keď som jej to povedal. Nechcela uveriť, že jej neschopného syna, ktorý večne hrá baseball a nikdy sa neučí, prijali na Stanford. Ten pohľad stál za to.

Keď som letel do Kalifornie, sníval som o skvelej kariére profesionálneho baseballového hráča. Tieto ambície mi však prekazilo zranenie ramena v prvom ročníku a ja som bol nútený zvyknúť si na prednáškovú miestnosť a napláňovať si inú budúcnosť. Problémom bolo, že som netušil, ako by mala vyzeráť.

Aby som na to prišiel, urobil som niečo, čo som vtedy považoval za prirodzené pre ambiciózneho mladého človeka – išiel som za najbohatšími ľuďmi, akých som poznal, a vypytoval sa ich na to, čo robia a ako by som sa k tomu mohol dostať aj ja. Živo si spomínam na rozhovor s rodinným priateľom, ktorý zbohatol na investíciách. Tento rozhovor ma veľmi ovplyvnil. Odporučil mi, aby som hneď po škole nastúpil do investičnej firmy. Jeho návod bol jednoduchý: „Hneď v prvý rok zarobíš stotisíc dolárov, krátko na to päťstotisíc a keď budeš mať tridsať, budeš zarábať toľko peňazí, že nebudeš vedieť, čo s nimi.“ Znelo to veľmi dobre, no bolo potrebné, aby platil základný predpoklad – peniaze priamo povedú k úspechu a šťastiu.

Aby som to objasnil, musím povedať, že neviem, kedy presne som si osvojil túto myšlienku. Otec pracoval na akademickej pôde a matka mala malú firmu. Nikdy sme netrpeli nedostatkom, no určite sme neboli bohatí. Teda určite nie až takí bohatí, že by rodičia „zarábali toľko peňazí, že by nevedeli, čo s nimi“. Keď som bol malý, mal som jedného veľmi bohatého kamaráta. Býval v ohromnom dome, mal všetky najnovšie hračky a najnovšie a najlepšie športové vybavenie. Závidel som mu jeho život. Nikdy som sa

ho neopýtal, či ho všetky tie veci robia naozaj šťastným – či by vymenil večeru od šéfkuchára, ktorú zjedol *sám*, za jedlo z donáškovej služby pri stole *obklopenom láskou*. Počas mojich bakalárskych štúdií hodnotili vynikajúci študenti človeka neraz podľa toho, akú štedrú ponuku dostal od spoločnosti Goldman Sachs alebo McKinsey. Môžem teda s istotou povedať, že keď som bol pripravený na vstup do skutočného života, môj základný predpoklad o úspechu a šťastí vo mne už bol pevne zakorenený.

Ľudia často citujú slová Marka Twaina, ktorý povedal: „Problémy nám nespôsobuje to, čo nevieme, ale to, čo si myslíme, že vieme, no v skutočnosti je to inak.“ Keď som dal na radu rodinného priateľa a prijal miesto v Kalifornii, kde som mal v prvom roku zarobiť šesťcifernú sumu, *s istotou som vedel*, že je to začiatok mojej cesty k dobrému životu – že keď budem práci venovať čas, nakoniec tú budúcnosť bez stresu, plnú peňazí a šťastia, dosiahnem.

To, čo som s istotou vedel, nakoniec *tak nebolo*, len som si to vtedy ešte neuvedomil. V tridsiatke som splnil každý ukazovateľ toho, čo podľa mňa vtedy znamenalo byť úspešný. Mal som dobre platenú prácu, titul, dom, auto – všetko. Ale vo vnútri som sa cítil nesvoj. Začal som si myslieť, že so mnou niečo nie je v poriadku. Roky som tvrdo pracoval, robil nadčasy a zdalo sa mi, že idylický úspech mám na dosah. Po každom kúsku, ktorý som prešiel, som si hovoril, že ma od tej idyly delí už len jeden bonus, jedno povýšenie či jedna fľaša kvalitného vína.

Potom som si jedného dňa uvedomil, že som to všetko dosiahol. V mysli sa mi vynárala jediná otázka: *Je toto ono?*

Nesprávny predpoklad, že vďaka dosiahnutiu nejakého medzníka alebo cieľa budeme mať v živote pretrvávajúci pocit satisfakcie a spokojnosti, je *faľšná predstava o splnení cieľa*. Mylne predpokladáme, že keď dôjdeme do svojho cieľa, konečne pocítíme, že sme ho *splnili*. Mal som tridsať rokov a zarábal som milióny dolárov. *Splnil som svoj cieľ*. Ale očakávaný pocit šťastia a naplnenia sa nedostavil. Namiesto neho som pociťoval dobre známy strach z toho, že budem musieť robiť viac, že nebudem mať nikdy dosť.

Pokojne sa stavím, že nie som jediný, kto má túto skúsenosť. Koľkokrát sa z vecí, o ktorej snívalo vaše mladšie ja, stal po jej získaní objekt vašich sťažností? Nadávate, že dom, po ktorom ste túžili, je príliš malý a potrebuje rekonštrukciu. Neviete sa dočkať, kedy predáte svoje vysnívané auto,

pretože je neustále v servise. Kedysi vám pri pohľade na váš snubný prsteň zažiarili oči, no dnes je potrebné ho vymeniť, pretože má množstvo nedokonalostí.

Čo je ešte horšie, neustála snaha dosiahnuť viac ma zaslepila a nevidel som krásu, ktorú som mal pred sebou. V jednej z bájak, ktorá je súčasťou Platónových prvotín, sa filozof Táles z Milétu v obsesii prechádza a hľadá na hviezdy, až nakoniec spadne do studne, lebo ju nevidel. V závere tejto bájky, ktorú neskôr zveršoval Jean de La Fontaine, sa píše:

*Koľkí ľudia, vidiečania i mešťania,
zanedbajú svoje dôležité úlohy
a v snahe o rekonštrukciu
zbúrajú skutočný dom,
aby si postavili vzdušný zámok?**

Naháňal som sa za tým *vzdušným zámkom* a nevidel som, že búram svoj *skutočný dom* – pre nedostatok spánku a pohybovej aktivity sa mi zhoršilo zdravie, moje vzťahy trpeli tým, že som nemal energiu, a ako mi jasne ukázala krutá matematika môjho priateľa, čas s tými, ktorých som miloval, bol ohrozený a rýchlo sa míňal.

Moja honba za peniazmi a ničím iným ma pomaly a systematicky oberala o naplňajúci život.

Keď som tam v ten teplý májový večer sedel a po odchode môjho priateľa narýchlo vypil ešte zopár pohárikov, s istotou som vedel, že sa niečo musí zmeniť. Uprednostnil som *jednu vec* na úkor *všetkého*.

Navonok sa zdalo, že vyhrávam, no ak má víťazstvo takúto príchuť, tak som zrejme *hral nesprávny zápas*.

PROBLÉM S VÝSLEDKOVOU TABUĽOU

Najväčšie objavy v živote nie sú výsledkom nachádzania správnych odpovedí, ale kladenia správnych otázok.

---

* Jean de La Fontaine, „Hvezdár, ktorý spadol do studne“, Charles Denis, *Výber z bájak* (J. a R. Tonson a S. Draper, 1754).

Ak som teda hral nesprávny zápas, ktorý bol ten správny?

Touto otázkou sa začala moja cesta k objavovaniu. Musel som definovať *správny zápas* – taký, ktorý by naozaj viedol k životu, aký som chcel. Prečítal som všetko, čo sa mi dostalo do rúk. Stovky kníh a desaťtisíce strán. Myslel som si, že by mi to mohlo pomôcť nájsť cestu z bludiska, v ktorom som sa ocitol. Boli to staré aj moderné príručky o svojpomoci, biografie významných mužov a žien histórie, náboženské texty, epické diela rôznorodých kultúr a legendárne príbehy o hrdinoch.

Pri čítaní však zistíte, že na to, aby ste pochopili niečo hlboko ľudské, sa musíte ponoriť do ľudských skúseností.

Viedol som rozhovory s ľuďmi zo všetkých oblastí života. Vyhľadával som ich. Lietal som za nimi. Sedel som s nimi. Počúval ich. Od čerstvých absolventov univerzít po generálnych riaditeľov firiem, ktoré časopis Fortune zaradil medzi 100 najlepších spoločností sveta. Od rodičov, ktorí zostali doma, aby vychovávali svoje deti, po ľudí, ktorí mali niekoľko zamestnaní, aby vyžili. Od profesionálnych športovcov s večne zbalenými kuframi po ľudí pracujúcich za smiešnu mzdu v lyžiarskych strediskách, len aby sa mohli stále lyžovať, a digitálnych nomádov. Od životných koučov a duchovných vodcov po pracovníkov v továrňach a automechanikov. Stal sa zo mňa študent ľudských skúseností.

Strávil som hodiny s človekom, ktorý sa nevedel spamätať zo straty svojej manželky. Ostal sám s malou dcérkou a musel sa vyrovnávať so žiaľom. Povedal mi, že spoznal hĺbku lásky, ktorá je dostupná nám všetkým. Zblížil som sa s mladým dvadsaťosemročným mužom, ktorý mal práve nastúpiť do svojej vysnívanej práce. Diagnostikovali mu nádor na mozgu, ktorý sa nedal operovať. Jeho plány sa teda úplne zmenili a bol nútený prehodnotiť svoje očakávania. Boli na míle vzdialené tým pôvodným. Rozprával som sa s čerstvou mamičkou. Bolo pre ňu ťažké zladiť kariéru a svoje ambície v úlohe matky. Funkcia generálnej riaditeľky a povinnosti jej výrazne bránili v naplnení snahy o to, aby so svojím synom prežila čo najviac spoločných chvíľ. Robil som rozhovor s mužom, ktorého krátko predtým prepustili po dvadsiatich piatich rokoch z väzenia. Úplne ma vykoľajili jeho slová o tom, že čas má dynamický, kolísavý charakter, ako aj o schopnosti vydržať, ktorú získal vďaka hľadaniu vyššieho duchovného zmyslu života. Stretol som sa so

štyridsaťšesťročným holičom, ktorý mi so širokým úsmevom povedal: „Viem zaplatiť účty a každý rok vziať manželku a dcéry na dve dovolenky. Čo vám poviem, som bohatý človek.“ Bol som na obede s deväťdesiatročnou ženou, ktorá sa práve rozhodla, že začne maľovať. Srdečne sa usmievala pri svojich slovách o tom, že žije vďaka tvorivosti a komunite. Hovoril som s nespočtelným množstvom mladých ľudí, ktorí uvažovali, ako budú počas prvých rokov svojej kariéry čeliť tlaku očakávaní rodiny a spoločnosti, ak chcú zároveň dosiahnuť to, čo pre nich má zmysel. Sedel som s otcom, ktorému tragicky zahynuli synovia – dvojčičky. Jeho smútok len ťažko pochopíme. On však našiel liek na svoje rany a dokonca aj radosť z každodenných prechádzok v prírode.

Počas každého rozhovoru som si vytváral vnútorný obraz, ako mi to odporučil môj mentor. Zatvor oči a predstavuj si, ako by v osemdesiatke (alebo v stovke, ak máš deväťdesiat!) vyzeral tvoj ideálny deň. Živo si ho vizualizuj. Čo robíš? S kým si? Kde si? Ako sa cítiš? Toto cvičenie vás donúti mať pred sebou svoju ideálnu budúcnosť. Vytvára osobnú definíciu úspešného života, ktorú môžete použiť na analyzovanie svojho súčasného konania, aby ste dosiahli požadovaný výsledok.

Pomocou tohto cvičenia, stoviek kníh a tisícov hodín rozhovorov plných úsmevov, slz, smiechu a ticha som dospel k úžasnému zisteniu:

Všetci chceme to isté – a s peniazmi to má len veľmi málo spoločné.

Ideálna budúcnosť mladého podnikateľa, starej dôchodkyne, čerstvej mamičky aj človeka, ktorého deti vyleteli z hniezda, bohatého advokáta aj učiteľa zastupujúceho strednú triedu má pozoruhodne veľa spoločných črt:

čas, ľudia, účel, zdravie.

Každý jeden človek, ktorý prešiel týmto cvičením, mal bez výnimky vo svojom ideálnom dni v budúcnosti nejakú kombináciu týchto pilierov. Tráviť čas so svojimi blízkymi, venovať sa činnostiam, ktoré vytvárajú účel a cieľ, so zdravou myslou, telom a duchom.

Peniaze umožňovali splnenie týchto cieľov, neboli však samotným cieľom.

Keď som si to uvedomil, zrazu mi to došlo – nehral som *nesprávny zápas*. V skutočnosti som hral *zápas nesprávne*.

Problémom bola výsledková tabuľa.

Naša výsledková tabuľa je pokazená. Núti nás obmedzovať meranie bohatstva, úspechu, šťastia a naplnenia výlučne na peniaze. A pritom záleží na tom, čo meriame. Ako hovorí slávny výrok, ktorý sa často pripisuje guruovi manažmentu rakúskeho pôvodu Petrovi Druckerovi: „Človek sa venuje tomu, čo meria.“ Znamená to, že veličiny, ktoré meriame, sa stávajú našou prioritou. Inými slovami, dôležitá je výsledková tabuľa, pretože nám diktuje naše konanie, teda to, ako zápas hráme.

Výsledková tabuľa vám možno hovorí, že vyhrávate, no problémy číhajú za rohom:

- čas vám preniká medzi prstami;
- máte trhliny vo vzťahoch;
- váš pocit zmysluplnosti (životné poslanie) a rast slabnú;
- vaša fyzická vitalita sa zhoršuje.

Zlá výsledková tabuľa, zlé konanie. Ak počítame len peniaze, bude sa okolo nich točiť všetko, čo robíme. Zápas budeme hrať *nesprávne*.

Keď tabuľu opravíme, aby ukazovala naše bohatstvo v širších súvislostiach, aj naše činy budú komplexnejšie. Zápas budeme hrať *správne*. Správna výsledková tabuľa, správne konanie.

S týmto poznaním na pamäti som sa vydal na cestu vytvárania nového nástroja, ktorým by sme mohli merať naše životy. Nástroj založený na nadčasových pilieroch, ktoré sa neustále opakovali v knihách, rozhovoroch a skúsenostiach – čas, ľudia, zmysluplnosť, zdravie. Nestačilo vedieť, že tieto piliere sú dôležité. Potreboval som nájsť spôsob, ako ich zmerať – ako sledovať svoj pokrok a posudzovať vplyv môjho každodenného konania na ich budovanie.

Táto kniha je opisom tejto cesty.

Je určená vám bez ohľadu na to, kto ste a v akej fáze života sa nachádzate:

Mladí absolventi univerzity snažiaci sa uprednostniť svoju kariéru v kontexte všetkého ostatného v živote. Čerstvé mamičky zápasiace s otázkou, ako dosiahnuť rovnováhu medzi ambíciami v pracovnom živote a túžbou stráviť čo najviac času so svojím malým dieťaťom. Dôchodcovia premýšľajúci o tom, ako prežijú poslednú tretinu svojho života. Ostrieľaní vedúci pracovníci, ktorí sa začínajú pýtať, či

všetky tie obete stoja za to. Pristáholci usilujúci sa využiť pracovné možnosti v novej krajine a vyrovnáť sa s odlúčením od rodiny. Mladí oteckovia prežívajúci najlepšie roky svojej kariéry, počas ktorých im zároveň odrastajú deti. Vychádzajúce hviezdy firiem vyrovnávajúce sa s potrebou robiť nadčasy a súčasne túžbou nájsť si životného partnera. Ľudia v strednom veku, ktorým deti už vyleteli z hniezda a kladú si otázku, ako si spoločne vybudovať novú fázu života.

Váš pohľad na príbehy, otázky a rámce v tejto knihe bude síce jedinečný, nástroje sú však univerzálne.

Kniha *5 druhov bohatstva* ponúka nový spôsob merania správnych vecí, prijímania lepších rozhodnutí a plánovania cesty k bohatstvu, úspechu, šťastiu a naplneniu. Dôležité je, že zároveň vás bude sprevádzať princípmi, myšlienkami, systémami a rámcami, ktoré sa dajú veľmi dobre využiť a umožnia vám kráčať za týmito cieľmi.

Bude to cesta – môžete sa na ňu však vydať dnes a váš svet sa môže zmeniť rýchlejšie, než si dokázate predstaviť.

Už o týždeň sa do toho môžete pustiť. O mesiac uvidíte a pocítite dôsledky. O rok bude všetko inak.

Za jeden rok sa môže zmeniť celý váš život. Nie za desať, päť či tri. Za jeden. Jeden rok, v ktorom si budete klásť tie správne otázky. Jeden rok, počas ktorého budete merať tie správne veci a spravíte z nich svoju prioritu. Jeden rok sústredených každodenných snáh o správne konanie.

Verte mi, zažil som to.

V máji 2021 som sa potichu trápil, mal som pokazenú výsledkovú tabuľu a nesprávne priority, ktoré ma pomaly dostávali do bodu, z ktorého niet návratu.

O týždeň som sa do toho pustil. S manželkou sme mali hlboký a bolestivý rozhovor o tom, ako chceme merať svoje životy, a zhodli sme sa na prioritách a hodnotách, ktoré by nás posúvali vpred.

O mesiac som uvidel a pocítil dôsledky. Prijal som ťažké, ale dôležité rozhodnutie, že sa vydám na novú profesionálnu dráhu, ktorá sa bude orientovať na vyšší zmysel spočívajúci vo vytváraní pozitívneho vplyvu. Mojou prioritou sa znovu stalo zdravie. Začal som sa zaoberať nudnými základnými princípmi pohybu, stravovania a spánku. Najdôležitejšie však bolo, že sme s manželkou predali náš dom v Kalifornii a presťahovali sa na východné pobrežie, teda

bližšie k našim rodičom. Vďaka tomuto rozhodnutiu sa tvrdá realita slov „kým tvoji rodičia zomrú, uvidíš ich ešte pätnásťkrát“ stala spomienkou na môj bývalý život.

O rok bolo všetko inak – celý môj život sa zmenil. Darilo sa mi v novom podnikaní, ktoré ma nabíjalo energiou a umožňovalo mi chodiť denne na niekoľko prechádzok. Dokázal som si nájsť čas na celý rad zdravých návykov a sústredil som sa na projekty a ľudí, ktorí mi robili radosť. Krátko po našom presťahovaní do nového domova v New Yorku sme sa dozvedeli, že manželka čaká dieťa, hoci v Kalifornii sme sa o to márne snažili. Náš syn Roman sa narodil 16. mája 2022. Keď sme sa vracali z nemocnice, už z diaľky som videl, ako nás pred domom čakajú všetci štyria Romanovi starí rodičia. Všetci ho s nadšením chceli privítať doma – privítať *nás* doma.

V jedno teplé piatkové popoludnie ešte v ten mesiac som bol s Romanom na prechádzke. Na chodníku ma zastavil nejaký starý muž. Povedal: „Pamätám si, ako som tu stál so svojou dcérou, keď sa práve narodila. Už je to štyridsaťpäť rokov. Pôjde to rýchlo, vážte si tie chvíle.“ Veľmi ma to zasiahlo. Nasledujúce ráno som sa zobudil a priniesol si syna do postele. Manželka ešte pokojne spala. Bolo skoro a do našej spálne práve začali prenikať prvé záblesky jarného slnka. Pozrel som sa naňho. Oči mal zatvorené, na perách spokojný úsmev. V tejto chvíli sa ma zmocnil intenzívny pocit – som v cieli. Prvýkrát v živote som nechcel nič viac.

Toto mi *stačilo*.

Nikdy nedovoľte, aby ste v snahe dosiahnuť niečo *viac* nevníмали krásu toho, čo vám *stačí*.

Moje meno Sahil znamená „koniec cesty“. Táto kniha je pre mňa medzníkom. Bol to koniec mojej prvej cesty. Zrazu bolo všetko možné, pretože som odmietol pokazenú výsledkovú tabuľu a zameral svoj život na novú. Na nasledujúcich stranách vám ukážem, ako môžete urobiť to isté.

Bude to cesta vášho života. Dúfam, že si ju užijete.

Plánovanie
vysnívaneho
života

Tisíc rokov múdrosti

Čo by ste poradili svojmu mladšiemu ja?

KONCOM ROKA 2022 som počas svojho každoročného narodeninového rituálu položil túto otázku asi tuctu ľudí vo veku najmenej osemdesiat až deväťdesiat rokov. Každý rok sa venujem novému a (dúfajme) zaujímavému cvičeniu, ktoré ma núti premýšľať a rozvíjať sa. V predchádzajúcich rokoch som v tento deň písal ďakovné listy rodine a priateľom, šiel na dvanásťhodinovú tichú prechádzku a pokúšal sa zdolať vlastnú verziu misogi (japonského rituálu spočívajúceho vo vykonávaní činnosti, ktorá je taká náročná, že jej benefity budete pociťovať počas celého zvyšku roka).

Rok 2022 bol však iný.

Keď sa mi v máji narodil syn, zmenilo to môj vzťah so základnou realitou, ktorou je čas. Sledovanie jeho plynutia – v každodenných zmenách aj v protiklade medzi novým životom a starobou mojich rodičov, ktorú som si náhle uvedomil –, vo mne vyvolalo zápas so samotnou jeho podstatou.

Rozhodol som sa skúmať múdrosť času pomocou rozhovorov s tými, ktorí žili podstatne dlhšie než ja. Keď som si kedysi plánoval svoj život, moje naivné mladšie ja si pýtalo rady od najbohatších ľudí, ktorých som poznal. Moje staršie a (o niečo) osvietenejšie ja sa v snahe urobiť to isté obrátilo so žiadosťou o radu na najmúdrejších ľudí, ktorých som poznal. Zaujímal ma pohľad starších ľudí na to, čo sa v živote naučili.

Čo oľutovali? Kde zišli zo správnej cesty? Čo ich dlhodobo tešilo a napĺňalo? Ktoré odbočky sa ukázali byť lepšie než pôvodná trasa? Čo s istotou vedeli a nakoniec to tak nebolo?

Čo z toho, čo vedia teraz v deväťdesiatke, by radi vedeli, keď mali tridsať?

Viedol som rozhovory s rôznorodou skupinou ľudí, ktorí ma fascinovali. Videohovor s mojou deväťdesiatštyriročnou babkou z Indie, ktorá sa narodila ako princezná v malom kráľovstve, skôr než jej rodinu vyhнали britskí kolonizátori, ma obohatil o túto krásnu myšlienku: „Nikdy sa neboj smútku, pretože obvykle sedáva hneď vedľa lásky.“ Deväťdesiatosemročný rodinný priateľ, ktorý bol hollywoodskym spisovateľom, mi poslal e-mail so slovami, ktoré sa mi páčili zo všetkého najviac: „Hlas zvyšuj len počas loptovej hry, nikdy inokedy.“ Jeho osemdesiatosemročná manželka, niekdajšia seriálová hviezda, ktorú spoznal pri natáčaní a šialene sa do nej zamiloval, dodala: „Nájdí si dobrých priateľov a raduj sa z nich, pretože človek je bohatý vtedy, keď je milovaný a miluje.“ Osemdesiatročný otec môjho blízkeho priateľa mi poslal textovú správu, v ktorej vyjadril ľútosť nad tým, že jeho telo s pribúdajúcimi rokmi chradne: „Správaj sa k svojmu telu ako k domu, v ktorom budeš musieť bývať ďalších sedemdesiat rokov.“ Ďalej napísal: „Ak sa stretneš s malým problémom, daj veci do poriadku. Z malých problémov sa totiž časom stávajú veľké. Platí to rovnako o láske, priateľstvách, zdraví aj domove.“ Jeden deväťdesiatdvaročný muž, ktorý práve prišiel o svoju milovanú ženu, s ktorou prežil sedemdesiat rokov, povedal niečo, čo nám obom vohnalo slzy do očí. Bol to jeho poetický opis ich spoločného večerného rituálu: „Každý večer pred spaním povedz svojej partnerke, že ju miluješ. Jedného dňa zistíš, že druhá strana postele je prázdna a budeš si priať, aby si jej to mohol povedať.“ Ako s poslednou som sa rozprával s deväťdesiatštyriročnou pratetou jedného z mojich najlepších priateľov. Vyslovila krásnu myšlienku, ktorá tieto rozhovory uzavrela: „Keď pochybuješ, miluj. Svet vždy dokáže využiť viac lásky.“

Niektoré odpovede boli humorné a vtipné („Tancuj na svadbách, kým si nezoderieš nohy.“), iné veľmi dojemné („Nikdy nenechaj zničiť dobré priateľstvo.“). Niektoré obsahovali bežné myšlienky, ktoré sa roky opakujú („Nikdy nezabudni, že sa ti vždy podarilo zvládnuť zlé chvíle.“). Ďalšie boli originálne a predstavovali dôvod na zamyslenie („Ľútosť v dôsledku nečinnosti bolí vždy viac než ľútosť vyvolaná konaním.“). Múdre slová týchto ľudí boli výsledkom 1 042 rokov skúseností.